

Rasa Mažeikaitė

LIETUVOS PRAEITIS TARPTAUTINĖJE ŠVIESOJE

Vatikano rengtos svarstybos apie krikščionybės įvedimą Lietuvoje

Joks mokslas, kaip ir joks žmogus, negali pilnai, sveikai išaugti izoliacijoje – vienatvėje. Vaikas, išaugęs be santykių su kitais žmonėmis, liktų nebylys ir beprotis.

Taip ir mokslininkams būtinai reikia bendrauti tarpusavyje, svarstyti. Iš tos dialektikos iškyla naujos įžvalgos. Tokias įvairių požiūrių sintezes visi labiau linkę priimti, negu vieno žmogaus nuomonę.

Todėl Romoje birželio 24-26 d.d. įvykusios svarstybos – "colloquio" buvo nepaprastai svarbus, nes tai pirmas (po Antrojo pasaulinio karo) Lietuvos viduramžių istorijos specialistų suvažiavimas. Jis svarbus ne vien istorikams; bet ir visiems lietuviams, kurie myli savo tėvynę ir nori, kad ją pasaulis gerbtų bei vertintų.

Visi esame dažnai kentėję nuo kitataučių visiško nesusipažinimo su mūsų tautos istorija, esame patyrę skeptišką reakvimą į mūsų tvirtinimus, kad ši istorija sena bei garbinga, ypač Šiaurės Amerikoje, kurios kultūros šūkis yra "think big"! Mažos tautos ten dažnai niekinamos ir net išjuokiamos. Deja, patys save girdami šios nuomonės nepakeisime, priešingai – tik visą reikalą sugadinsime, nes niekas negerbia pagyrūnų, t.y. žmonių, kurie apie save nuolat kaiba.

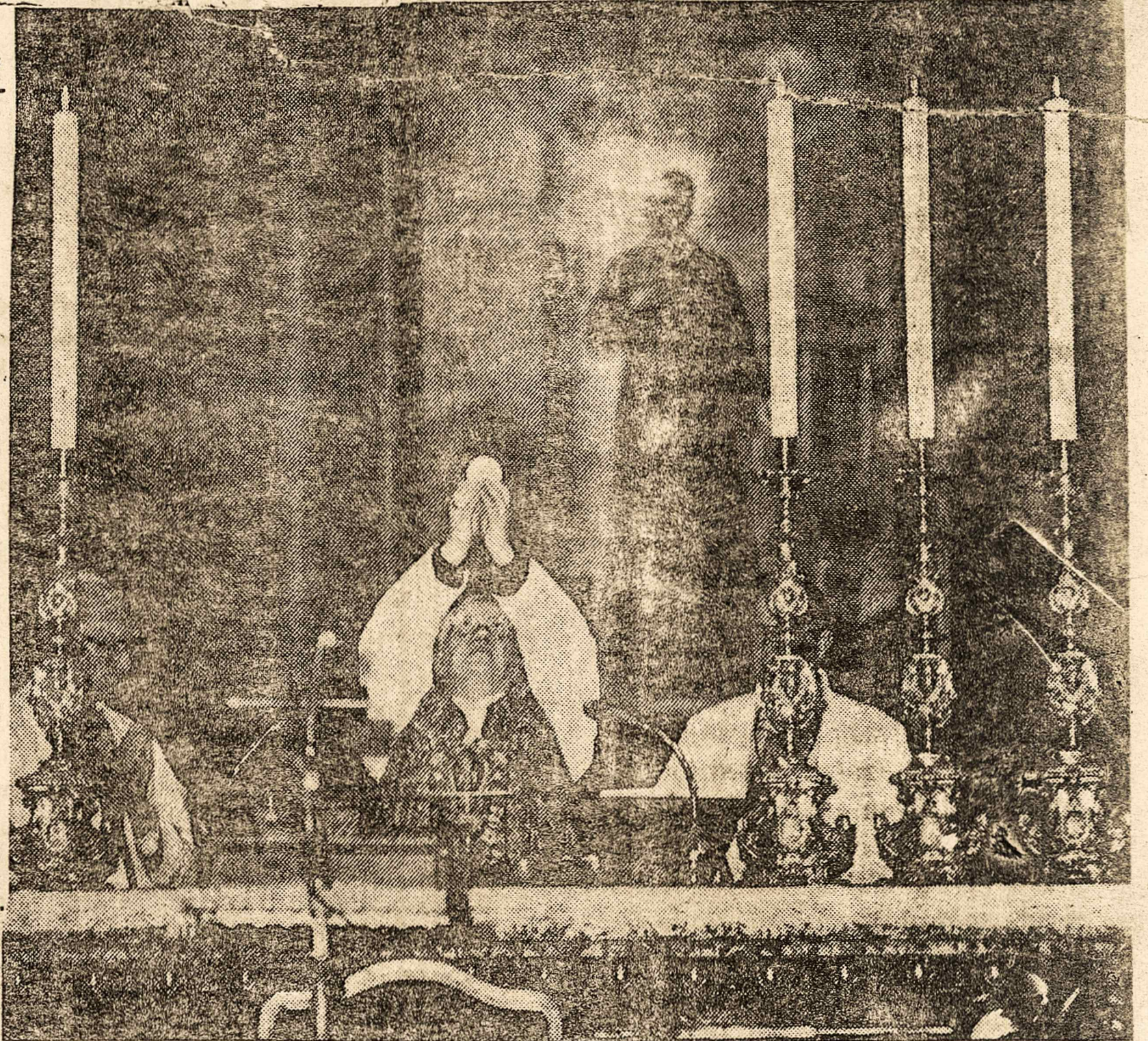
Kitataučiai istorikai

Todėl su didžiausiu malonumu Romoje klausiau, kaip kiti mus giria, mačiau pirmą kartą, kaip žymūs kitataučiai mokslininkai domisi Lietuvos istorija. Labai džiaugiuosi gavusi progą jiems pateikti tą istoriją lietuvišku požiūriu.

Suvažiavime paskaitas skaitė: keturi lietuviai, keturi lenkai, du vokiečiai, vienas švedas ir vienas amerikietis. Paskaitos buvo skaitomos įvairiom kalbomis: anglų, vokiečių, prancūzų ir italų. Vatikanas, kuris visiems paskaitininkam parūpino kelionės išlaidas, nakvynę ir maistą, taip pat pasamdė vertėjus, kurie perteikė paskaitų bei diskusijų vertimus italų, anglų ir vokiečių kalbomis.

Paskaitos

Pirma paskaitininkė buvo žymi archeologė dr. Marija Gimbutienė, kuri apibūdino senąją lietuvių religiją, pabrėždama, kad toje religijoje yra du sluoksniai – indoeuropietiškas ir senųjų Europos gentių tikėjimas. Senumas ir tęstinumas pa-

Vysk. Antanas Vaičius, Telšių vyskupijos apaštalinis administratorius, atnašauja padėkos šv. Mišias palaimintojo Jurgio Matulaičio garbei. Koncelebruoja vysk. A. Deksnys ir vysk. P. Baltakis. Matyti už altoriaus palaimintojo paveikslas. Nuotr. Gioberti

goniško lietuvių tikėjimo labai domino susirinkusius kitataučius.

Po to sekė labai žinomo vokiečių profesoriaus M. Hellmano paskaita apie popiežių santykius su lietuvių kunigaikščiais. Jis gana daug kalbėjo apie Mindaugo krikštą ir savo paskaitos gale prabilo į publiką lietuviškai.

Mano pačios paskaitos buvo apie DLK Algirdo įmantrumą ir apdairumą religinėje politikoje. Kitataučiai profesoriai ne tik su mano mintimi sutiko, bet ir leido man juos pataisyti, kai jie klysdavo savo paskaitose. Au faktas, kad tokie žymūs žmonės leidžia ką tik mokslą baigusiai jaunai moteriai jiems duoti pastabas parodo visų dalyvių išskirtinį palankumą lietuviams.

(Nukelta į 2 psl.)

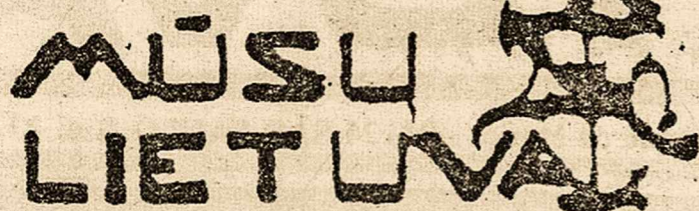
Vytautas Skuodis Vakaruose

Rugsėjo 8 dieną buvęs sąžinės kalinys docentas Vytautas Skuodis kartu su žmona Irena ir dukterim Daiva atvyko į Čikagą. Du Čikagos laikraščiai – "Chicago Tribune" ir "Chicago Sun Time" – aprašė Skuodžio atvykimą, pri-

mindami sovietiniuose lageriuose jo iškentėtus septynerius metus. Amerikos Balsas perdavė ilgą pasikalbėjimą su Skuodžiu. Skuodžių šeima Chicagos aerouoste pasitiko apie 60 lietuvių. Vaikai, pasipuošę tautiniais drabužiais, įteikė gėlių. Plevėsavo Lietuvos ir Amerikos vėliavos. Savo linkėjimus Skuodžių šeimai lietuviai išreiškė giesme "Ilgiausių metų". Spaudos atstovai daugiausia domėjosi docento Skuodžio parašyta knyga "Dvasinis genocidas Lietuvoje". Autorius paaiškino, kad šia knyga jis norėjo parodyti, kaip sovietai prievarta suvaržo religiją Lietuvoje, kaip jie mėgina atimti tikėjimą iš tikinčių žmonių ir koku būdu rusina lietuvių tautą, mėgindami nuslopinti jos tautinę tapatybę.

Vytautas Skuodis atvuksta į Jungtines Amerikos Valstybes kaip Amerikos pilietis, nes yra gimęs Čikagoje. Drauge su tėvais vaikas būdamas, sugrįžo į Lietuvą. Jį čia užklupo sovietinė okupacija. Už pagrindinių žmogaus teisių ir religinės laisvės gynimą Skuodis 1980-ais metais buvo nuteistas dvylikai metų laisvės atėmimu, septynerius metus kalėti griežto režimo lageryje ir penkerius metus likti tremtyje. Pilnai atlikęs lagerio bausmę, šių metų vasario mėnesį jis buvo išsiųstas į tremtį, bet netrukus amnestuotas leidžiant su šeima emigruoti į Jungtines Amerikos Valstybes. Vytautas Skuodis yra dviejų žmogaus teisių gynbos sąjūdžių Lietuvoje narys – Helsinkio susitarimų vykdymui remti grupės ir Tikinčiųjų teisėm ginti katalikų komiteto. Vytautas Skuodis dėstė Vilniaus universitete.

SEMANARIO

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje, Cz. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BAGALVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 10,00

J.P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDEJAS Cz. 800,00

mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz. 30,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

LIETUVOS PRAEITIS...

Michal Giedroyc, sulenkėjusių Lietuvos didikų sūnus, savo paskaita įrodė, kad jis tikrai susidomėjęs savo protėvių tauta ir dabar tarnauja jos naudai, angli spaudoje rašydamas apie Lietuvos kuni-gaikštystės pagonių valdovų gudrumą bei didžią galią.

Amerikietis profesorius William Urban aptarė kryžiuočių pažiūras į pagonis ir kryžiaus karams naudotus pateisinimus. Nors mums nepatinka, kai kas nors gina kryžiuočių ordiną (vienu klausimu aš pati su dr. Urbanu smarkiai ir viešai susikirtome), tačiau jis labai teisingai pabrėžė stiprią Lietuvos karinę jėgą ir net įrodinėjo, kad kryžiuočiai nebūtų galėję nukariauti ir išlaikyti Lietuvos.

Lietuviai gal mažiausiai tikėjosi iš lenko Jerzy Kloczowski paskaitos apie "Lenkiją ir Lietuvos krikštą". Tačiau šis labai plačiai žinomas lenkų istorikas kaip tik pabrėžė, kad nebuvo 1386 m. tikros unijos su Lenkija, kad tuo metu Lietuva buvo daug stipresnė valstybė negu Lenkija ir kad lietuviai tikriausiai nulėmė Lietuvos suartėjimą su Lenkija, kuri jiems buvo per silpna diktuoti. Pastebėtina, kad Kloczowski visur sakė "Vilnius", neminėdamas lenkiško mūsų sostinės pavadinimo, kuris dar vis dažnai randamas mokslinėse knygose.

Po to kalbėjo dar du lenkai, bažnytinės istorijos profesoriai. Tadeusz Krahel apibūdino ankstyvą Lietuvos bažnytinę provinciją beveik taip pat, kaip prof. P. Rabikauskas savo straipsniuose. Prof. Krahel irgi publiką pasveikino lietuviškai.

Marek Zahajkiewicz kalbėjo apie bendrą Katalikų Bažnyčios misijų teoriją. Įdomu pamatyti kontekstą Lietuvoje vestų kryžiaus karų, tačiau gaila, kad paskaitininkas, kalbėdamas apie Lietuvos

1387 m. krikštą, kuriam galima pritaikyti misijų teorijos aspektus, citavo vien Dlugoša, atrodo, nežinodamas apie prof. P. Rabikausko ir kitų straipsnius, kurie prideda daug patikslinimų. Tai parodo, kaip svarbu kitų tautybių mokslininkams susitikti su lietuvių istorikais.

Vokietis Kaspar Elm kalbėjo apie pranciškonus Lietuvoje. Įdomu, kad savo paskaitoje jis citavo vokiečių istorikų abejones apie DLK Gedimino žymių laišku autentiškumą, esą, jie sukurti pranciškonų vienuolių iniciatyva. Tačiau kai aš tą užginčijau, prof. Elm tuojau nusileido, pabrėždamas, kad Gediminas buvo stiprus ir labai savarankiškas valdovas, ir tikrai šie laišakai galėjo būti dalis jo diplomatijos.

Paskutinę suvažiavimo dieną pradėjo prof. Paulius Rabikauskas su paskaita apie žemaičių krikštą 1413-17 m. Kaip ir savo straipsnyje, dr. V. S. Vardžio redaguojamoje knygoje, šioje paskaitoje prof. P. Rabikauskas vėl pabrėžė, kad Žemaitija buvo krikštijama vėliau ne dėl to, kad buvo norėta ją atskirti nuo Lietuvos, o dėl to, kad 1387 m. ji buvo Jogailai neprieinama. Atrodo, kad kai kurie kitataučiai mokslininkai nieko nežinojo apie šį žemaičių krikštą, ir jie su dideliu susidomėjimu sekė jiems naują informaciją.

Po to sekė švedo Tore Nyberg paskaita apie Skandinavijos misijas, kur yra mums įdomių paralelių, ir apie švedės šv. Brigitos kritiką kryžiuočiams už tai, kad jie nė nemėgina atversti nukariautus pagonis, o tik tai juos pavergia.

Suvažiavimo akademinę dalį užbaigė iš Lietuvos atvykusio seminarijos profesoriaus kun. Algimanto Kajacko paskaita apie naujus archeologinius kasinėjimus po Vilniaus katedra, kurie įrodo, kad Mindaugo laikais ten jau stovėjo katedra, kuri buvo nugriauta ir ant jos pastatytas

nekrіščioniško tipo altorius, tikriausiai Perkūno garbei. Tai akivaizdžiai parodo kaip oficialiai Lietuva vėl atkrito į pagonybę po Mindaugo mirties. Prof. A. Kajackas paskaitą skaitė angli kalba, publiką pirmiau pasveikinęs lietuviškai.

Nuogastavimai neišsipildė

Aplamai lietuvių nuogastavimai, dėl kurių visi suvažiavimo organizatoriai, tarp jų vysk. P. Baltakis ir prof. P. Rabikauskas, turėjo nukentėti, neišsipildė. Jautėsi ne "lenkėjimo" o tiesiog "lietuvinimo" procesas, nes visi paskaitininkai pabrėžė Lietuvos galią, nebuvimą tikros unijos su Lenkija 1386 m. lietuvių istorijos įdomumą bei unikalumą. Gaila tik buvo, kad kelios paskaitos kartojo tuos pačius faktus — reikia daugiau suvažiavimų, kad galėtume nueiti toliau iš tos kios pirmos stadijos į gilesnę analizę.

Lietuvių prestižas

Lietuvių prestižą ne tik tarp mokslininkų, bet ir kituose sluoksniuose, ypač aukštos dvasininkijos tarpe, labai pakėlė šis popiežiaus Jono-Pauliaus II iniciatyva surengtas seminaras — suvažiavimas. Tai matėsi atidaryme, kuriame dalyvavo du kardinolai, keturi monsinjorai, visa eilė vyskupų. Sveikinimus siuntė visi žymesnieji Vatikano pareigūnai, tarp jų Vatikano valstybės sekretorius, daugybė kardinolų, jėzuitų generolas P. Kolvenbach, Vatikano muziejus ir archeologinių kasinėjimų direktoriai ir t.t. Popiežius atsiuntė suvažiavimui ilgą sveikinimą, o šeštadienį jis asmeniškai pasveikino kiekvieną paskaitininką. Visa tai labai žadino dėmesį Lietuvai ir kėlė lietuvių mokslininkų prestižą. Tai palengvina mums įtikinti kitataučius mokslininkus, kai reikia juos pataisyti.

Pažymėtina, kad kunigų delegacija iš Lietuvos buvo labai patenkinta seminaru. Jie visus paskaitininkus apdovanojo sukaktyviniais Lietuvos krikšto medaliais gamintais Lietuvoje, ir man pačiai padovanojo nuostabiai gražią juostą.

Esu labai dėkinga ir laiminga, kad gavau progą dalyvauti šiame unikaliame suvažiavime. Tenai gavau ne tik naujų mokslinių žinių, bet ir naujo ryžto toliau tęsti Lietuvos istorijos studijas, kuriomis kitų tautų inteligentai susidomėjo.

"Tėviškės Žiburiai"

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FABRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res. 274-4886

Pabaltijo temos PEN darbuose

Gegužės 10-17 d. Lugano mieste, Šveicarijoje, įvyko 50-sis Tarptautinis PEN Klubu suvažiavimas, kurio tema buvo „Pakraščio sričių literatūros“. Suvažiavime dalyvavo keturi estai, penki latviai, atstovaujantys savo PEN centrus. Vienintelis lietuvis buvo A. Landsbergis, egzilų PEN Centro delegacijos narys.

Ypatingas pabaltiečių laimėjimas buvo gegužės 15 d. beveik vienbalsiai priimta rezoliucija, kurioje pasmerkiamas ir lietuvių katalikų inteligentijos persekiojimas, knygų bei rankraščių konfiskavimas. Už rezoliuciją balsavo 31 centras, susilaikė trys — Bulgarija, Rytų Vokietija ir Kinija. Ši rezoliucija yra savotiškas pasaulinės rašytojų organizacijos atsakas į sovietų pastangas įtikinti PEN vadovybę, kad būtų uždaryti estų bei latvių PEN centrai ir būtų apribota išeičių PEN centro veikla. Tuomi Maskva stengiasi ir pasaulinio rašytojų bendravimo rėmuose įteisinti Pabaltijo valstybių okupaciją.

Po daugelio metų pertraukos, Lugano suvažiavime dalyvavo ir du „stebėtojai“ iš Sovietų Sąjungos: neseniai „Sovietinio taikos gynimo komiteto“ pirmininku paskirtas Genrikas Borovikas ir savaitraščio Ogoniok redaktorius Vitalijus Korotičius. Derybos dėl sovietinių rašytojų organizacijos įstojimo į PEN Klubą vyksta jau nuo 1964 metų. Pagrindinė kliūtis tam įstojimui buvo PEN vadovybės atsisakymas uždaryti dar nepriklausomybės metais įsteigus estų ir latvių PEN centrus. Derybų metų, sovietiniai atstovai primygtinai tvirtino, kad Estija, Latvija ir Lietuva esančios Sovietų Sąjungos dalis. Šios linijos laikėsi ir 50-me PEN suvažiavime apsilankę „stebėtojai“. Atrodė, kad dabar jie savo tikslo sieks subtilėmis priemonėmis — mėgindami palaipsniui įtikinti pavienius PEN centrus ir jos vadovybę, kad „nebeegzistuojančių valstybių“ centrų uždarymas nedidelė kaina už „didžiosios sovietų rašytojų šeimos“ įstojimą į pasaulinę rašytojų organizaciją.

Korotičius ir Borovikas šiandien uolūs Gorbačiovo politikos vykdytojai, nors savo ankstesnėje karjeroje jie tebuvo ortodoksiški aparatčikai. Korotičius redaguoja populiarią savaitraštį Ogoniok, o Borovikas neseniai buvo paskirtas „Sovietinio taikos gynimo komiteto“ pirmininku. 1985 m. vasarą jis vadovavo Pa-

baltijo aparatčikų delegacijai kuri lankėsi Kopenhagoje „duoti atkirtį“ Pabaltiečių Tribunalui. JAV Valstybės Departamento leidinyje Foreign Affairs Note 1987 m. gegužės numeryje Borovikas taip apibūdinamas: „KP narys, daug keliavęs korespondentas, buvęs KGB agentas (ir dabar palaikantis glaudžius ryšius su KGB. Vienas jo uždavinių buvo užverbuoti užsienio žurnalistus.

PEN konferencijos metu buvo beveik vienbalsiai priimtas ir kalinamų rašytojų bei žurnalistų komiteto pranešimas, kuriame išvardinti ir pabaltiečiai „sąžinės kaliniai“. Minimi Viktoras Petkus, Balys Gajauskas, ir nutrėmimo esantys Gintautas Iešmantas bei Povilas Pečeliūnas. (Petkų savo garbės nariu yra priėmęs škotų, o Iešmantą — amerikiečių PEN centras). Paleistųjų sąrašė — Algirdas Statkevičius, Vytautas Skuodis, Liudas Dambrauskas, Antanas Terleckas ir Vladas Lapienis. Pranešime rašoma, kad Sovietų Sąjunga, drauge su Vietnamu ir Turkija, tebėra uoliausios rašytojų kalintojos.

Išrinktas naujas kalinamųjų rašytojų komiteto pirmininkas, švedas Thomas von Vegesack, kuris yra gerai susipažinęs su Pabaltijo problema. Savo kalboje jis paminėjo neseniai iš kalėjimo paleistą latvių kitamintį, kuris valdžios atstovo paklausė apie savo teisinę padėtį. Tasai patarė paleistajam neturėti jokių iliuzijų, nes jis tebėra laikomas nusikaltėliu: „Šiuo metu mums nepraktiška laikyti jus kalėjime“.

Viena PEN suvažiavimo popietė buvo skirta latvių literatūros klasikams Janiui Rainiui ir Aspazijai. Jos metu apie Rainio glaudžius ryšius su Lietuva kalbėjo A. Landsbergis. (Elta)

PEN REZOLIUCIJA PASMERKIA LIETUVIŲ INTELIGENTIJOS PERSEKIOJIMĄ

Tarptautinis PEN Klubas gegužės 15 d. savo suvažiavime Šveicarijoje priėmė šią rezoliuciją:

KADANGI vengrų policija 1987 m. kovo 4 d. Budapešte konfiskavo 350 egz. naujų vengrų savilaidinio žurnalo Egta-jak Kozott (Tarp Kompasso Taškų), ir daugelį rankraščių;

KADANGI šimtai knygų bei rankraščių, ypač istorinėmis ir religinėmis temo-

mis, ir vertimų (Pascalis, Orwellas, Sorženicynas) buvo konfiskuota 1986 m. gegužės-gruodžio bėgyje, prieš Lietuvos katalikų inteligentiją nukreiptos akcijos metu, šios tautos 600 m. krikščionybės jubiliejaus išvakarėse;

KADANGI lagerio vyriausybė neseniai konfiskavo lietuvių kritiko Viktoro Petkaus išsamų rankraštį apie pasaulio literatūrą, prie kurio jis tūišo septynerius metus Permės 36-I konclageryje;

KADANGI ukrainiečių poetas Mykolas Rudenko neseniai pareikalavo, kad lagerio vadovybė sugrąžintų jos konfiskuotą jo rankraštį;

TARPTAUTINIS PEN KLUBAS pakartoja savo chartoje išreikštą nusistatymą, kad niekas neturi teisės atimti iš bet kokio asmens ar bet kokios tautos svarbios jų kultūrinio palikimo dalies ar apriboti jų ryšius su pasauline literatūra;

PAREIŠKIA, kad knygų ir rankraščių, kaip ir rašytojų, negalima įkalinti ar naikinti.

Išreiškia viltį, kad tokie veiksmai nebepasikartos.

(Elta)

PREZIDENTAS REAGANAS RENKA ANEKDUOTUS

Prezidentui Reaganui reikalingi anekdotai, kad pralinksminis Gorbačiova, kai jis atvažiuos į Vašingtoną. Ar Gorbačioviui patiks prezidento anekdotai?..

„Amerikietis giriasi rusui, kad jis gali stovėti prie Baltųjų Rūmų ir šaukti: „Šalin Ronald Reagan“. „Tai kas čia tokio“, atsikerta rusas, „aš irgi galiu stovėti prie Kremliaus ir šaukti „šalin Ronald Reagan“.

„„Kas yra komunistas?“. Atsakymas: „Tas, kuris skaito apie Marksą ir Leniną“. „O kas yra komunisto priešas?“ Atsakymas: „Tas, kuris suprato ką skaitė“.

„Partijos pareigūnas, lankydamasis pas ūkininką paklausė jo, ar geras derlius buvo? Ūkininkas atsakė, kad labai geras, jei jis sukrautų bulves vieną ant kitos, tai jos pasiektų Dievo kojas. „Bet čia juk Sovietų Sąjunga“, atrėžė komisaras, „ir jokio Dievo čia nėra“. „Taip tikrai. Todėl ir bulvių čia nėra“, atsakė ūkininkas.

„Du rusai eina gatve Maskvoje. Vienas klausia: „Drauge, ar mes jau pasiekėme aukščiausią komunizmo laipsnį?“ „O aš manau kad dar ne“, atsako kitas. „Reikalai dar labiau pablogės“.

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA LTDA.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana Tel. 290-4899

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Jurgis Janušaitis

LANKOME MARIJOS PASIRODYMO KAIMELI

Buvome rašę, kad spausdinsime eilę straipsnių apie Marijos šventoves Lietuvoje. Tačiau, yra mūsų tarpe skaitytojų, kurie įdomaujasi apie Dievo Motinos pasirodymus Jugoslavijoje. Kun. dr. Kęstutis A. Trimakas vadovavo lietuvių maldininkų grupei iš Romos. Kelionės įspūdžiai buvo aprašyti "DRAUGE". Tikimės, kad visiems bus įdomu ir naudinga jų kelionės nuotykius pažinti. *Red.*

Mūsų grupės piligriminėje kelionėje buvo numatyta aplankyti Marijos pasirodymų šešiams jaunuoliams, jaunuolėms stebuklingą vietovę Medjugorje Jugoslavijoje, netoli Adrijos jūros, Koratijoje. Šiai kelionei pasirinkome šv. Jono dieną, birželio 24, nes prieš 6 metus kaip tik tą dieną tiems jaunuoliams viename kalne pasirodė Švč. Mergelė Marija.

Apie šią vietovę, prisipažinsiu, nedaug tebuvo skaitęs spaudoje, o skaitydamas per daug nekreipiaudėmesio. Tik šį kartą šioje piligriminėje kelionėje šios vietovės vardas daugiau sudomino.

Birželio 24 d. po pietų paliekame gražų Algos viešbutį viename kurortiniame miestelyje, netoliausia nuo Dubrovniko ir visa grupė – 36 asmenys autobusu, vadovaujami kun. dr. Kęstučio Trimako ir vietinės gidės, simpatiškos Vania, leidžiamės šion kelionėn. Kelias pagal Adrijos jūrą vingiuotas, tęsiasi aukštuose šlaituose, ir čia pat šone stebi tolimus gražius vaizdus nuo aukštumų ir čia pat gąsdinančios pakelės prarajos. Jautresnės moterys ima nerimauti. Vairuotojas įgudęs, pažįstas kelius, gana greitai važiuoja. Prabėga gražūs pajūrio vaizdai, aukšti, keturas iškėlę kalnai, net nemana pasipuošti augmenija. Lygumose maži dirbamosios žemės rėžiai. Kuklūs gyvenamieji namai, menkučiai trobesiai liudija šios vietovės žmonių gyvenimo būdą, ekonominį lygį.

Bet mes keliaujame smagiai nusiteikę. Netrukus ima skambėti gražios lietuviškos giesmės. O kaip jautriai, širdį veriančiai skamba "O Kristau, Pasaulio Valdo ve" giesmės žodžiai: "Kaip pavasario žydinčioj šventėj, žydi Kristaus šviesi vėliava. Su Tavim eina tautos gyventi, su Tavim eis visa Lietuva..." Čia prisimena tėvynėje likę broliai ir seserys, kurie šiomis dienomis jungiasi maldoje su viso pasaulio lietuviais, taip pat švėsdami Lietuvos krikšto didingą sukaktį. Prisimena ir tie, kurie už šventą tikėjimą buvo išguiti iš tėviškės namų ir juos priglaudė šalto Sibiro taigos. O šiandien vėl viltinškai skamba Kristuje – su Tavim eis visa Lietuva. *(bus daugiau)*

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS (Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

Reikia Kelią parodyti, Tiesą paskelbti,
reikia Gyvenimu dalytis, bet mes nieko negalim,
ko pats Dievas nedaro ir ko pats žmogus
laisvai ir atvirai priimti nenori.

Dievo malonė didesnė už mūsų krikštijančias rankas.

☐ – Jeigu Dievas ateitų, pasirodytų ir prabiltų
kaip kadaise rojuje, kaip Mozei dykumoje,
ar būtų bedievių, ar sakytų kas: "Nėra Dievo"?

– Pirmiausia, Dievas yra kiekvienoje vietoje,
kiekvienam žingsny. Nėra vietos, nėra minutės,
kad Jo nebūtų. Kas kaltas, kad mes
trumparegiai, savimeiliai, akli?
Nematome, kas yra "už", kas yra "gilumoj",
kas "greta" mūsų, kas giūdi "mumyse".
Kas kaltas, jei mums atrodo, jog viskas
egzistuoja savaime ar mūsų padaryta, išauginta? .

– Skaudžiau, kad Dievas kalba ir kalba
apdovanodamas, ragindamas, kviesdamas, bauddamas,
o žmonės negirdi, nenori girdėti, suprasti nenori.
Lyg kad protas ir širdis ne jiems būtų duoti –
ne Tiesai atskleisti, ne pamilti duoti.

– Baisiausia – veidmainystė. Tik sako "jei prabiltų",
bet kiek yra žmonių, kurie nenori, kad būtų Dievas.
Nes vaisių nori, o šeiminių – ne,
nes laisvės nori, o tvarkos – ne, ne,
malonumų nori, o pareigų – ne, ne,
pažaisti nori, o atsakomybės – ne.

Pagaliau, jei ir ateitų Dievas, kiek būtų tokių,
kurie užsimerktų. Jei ir pasirodytų pasakytų:
"Ko atėjai? Išėik. Tu mums trukdai".

Jei ir prabiltų, kiek būtų tokių, kurie užsikištų ausis...

Tikėjimo problema – ne tai, kad Dievas "tyli".

☐ Lošdamas va-banque, starydamas ant kortos viską,
žmogus gali per naktelę – per minutę – netekti visko:
namų, dvaro, šeimos, net garbingo vardo
ir išeiti pro duris nuogas – kaip stovi,
dar su skolom, kurių išsimokėti neturės iš ko.

Šitaip – per dieną ar naktį, per klaikią minutę galima netekti
ir tikėjimo, ir doros, ir gero vardo,
ir Dievo širdyje, ir Dievo greta.
liks tik Dievas Šaltinis, Dievas Teisėjas,
nes visiškai pabėgti nuo Dievo neįmanoma.

Ne tik netekti gali, – pradėsi nekęsti,
nes kliūva tamsybei žiburys,
piktam – gerasis, pagedusiam – doras,
kliūva Dievas, trikdo Dievas,
kai nutari gyventi be Jo.

Šitaip galima viską prarasti ir eiti pražūtin.

– – – prarasti galima viską lengvai ir labai greit,
ir kas garantuos, kad sugrįši, atrasi,
kad norėsi kada nors sugrįžti į prarastus namus...

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

FONE: 449-4379

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

Rūta Kleva Vidžiūnienė

LIETUVIŠKOS MOKYKLOS VIZIJA

Greit bėga karštos ir malonios vasaros dienos. Miškuose prie ežerų ir upių vėl renkasi jaunimas į savo tradicines stovyklas, vėl spragsi laužai ir skamba lietuviškos dainos. Juk vasara toks mielas laikas, kai nublunka rūpestėliai, praplatėja horizontai, kai malonu jausti draugo petį šalia savęs, stebint tamsėjantį rausvą saulėlydį.

Ir taip žmogus lėtai stebi pastoviai besisukantį laiko ratą, o patyrusios akys tolymoje mato vėl išnirsiančio rudens rūpesčius. Taip, mokytojos rūpesčius, kad šie jauni veidai vėl susirinktų mokyklėlės kieme, kad negalvotų esą čia vien tėvų verčiami, kad noriai vėl apkabintų senus draugus, šypsotųsi mokytojams, jaustųsi esą didelės genties nariais.

Lietuviškoji šeima mažėja, senieji traukiasi poilsui, atsiranda nuovargis, neretai ir neviltis. Kas darytina, kas keistina mūsų šeštadieninėse mokyklėlėse, kad atliktume savo pareigą perduoti tautos sąmonės testinumą į ateinančios kartos rankas? Milžiniški yra nuopelnai tų pirmųjų pasiaukojusių mokytojų, kurie nepalaužiamai gyveno lietuviškos mokyklos rūpesčiais, didžiulė mūsų padėka tėvams, kurie dabar jau atveda savo prieauglį į tas pačias mokyklėles, kurias gal patys kadaise lankė.

Bet laiko ratas vis vien pastoviai tebesisuka toliau, besikeičiančiame pasaulyje reikalaujamas nuolat budrus, sveriančio žvilgsnis į žmonių santykių, pozicijų permainas, į naujas nuotaikas, tiek teigiamai, tiek neigiamai veikiančias ateinančią kartą.

Iš filosofinio taško žiūrint, mokyklos prasmė nėra pasikeitusi. Kiekviename laikotarpyje buvo bandoma duoti atsakymus į du pagrindinius klausimus: kas esame, iš kur ateiname, — iš kur mes einame?

Lietuviškos mokyklos uždavinys buvo duoti atsakymą į pirmąjį klausimo dalį: esame lietuviai. — ir iš to išplaukiant atverti duris į Lietuvos praeitį, esmę ir dabartį, jos istoriją, kūrybą, žmonių veidą.

Bet su antrąja dalimi jau sunkiau. Kurlink mes einame? O einame į dvidešimt pirmąjį šimtmetį, labai greitai besikeičiančiame pasaulyje tiek teritoriniu, tiek moraliniu, tiek visuomeniniu atžvilgiu.

Jei pačioje pradžioje, pačiam mažiausiam mokinukui neįstengsime išamontinti jo ryšio su Lietuva realumu, jį būsime jau praradę. Todėl gal pradėkime nuo klausimo: kodėl mes esame čia, jeigu mes esame lietuviai?

Savo patirtyje pastebėjau, kad geriausia priemonė yra žemėlapis. Taip, žemėlapis, kur matoma ne vien Lietuva, bet ir geografiniai jos kaimynai, visas rytinės Europos kampas. Syki, atsakydama į klausimą, iš kur esu, aiškinau savo amerikiečiams mokiniams ir jie mane sekė atviromis širdimis. Sakiau — štai Baltijos jūra, kurios pakraštyje gyvena trys mažos, savaimingos, užsispyrusios tautos, turinčios savo daugiau 700 metų istoriją, kalbą, papročius ir tėvynės meilę. O čia, štai, didžiulė Rusija, kuri neturi priėjimo prie neužšalancio vandens uostų ir kuri mano, kad tos žemės labai tikėtų jų tikslams, ypač karo atveju. Todėl eikim ir užimkim jų žemes, išsklaidykime jų žmones po didžiąją Rusiją, o kas ginsis, sugrūskim į Sibiro stovyklas. Jos mažos ir prieš mūsų armijas bejėgės, o pasaulis gi nenorės su mumis pyktis dėl tų kelių valstybių. Štai, vakaruose Vokietija, kuriai visada rūpi savo galybės išplėtimas kitų sąskaiton, šone dargi ir Lenkija, kuri mūsų irgi niekada nemylėjo, tik norėjo. Taip kiekviena karta vis iš naujo liejo kraują už teisę gyventi ir būti laisviems, pasilaikyti, kas mūsų. Antrasis pasaulinis karas vėl nesuskaitomą kartą sumindė mūsų laisvę, ir štai kodėl mes esame čia, bėgliai nuo smurto, kol istorija vėl duos progą prisikelti.

Toks įvadas mokykloje man atrodo geresnis, negu visada pradėti nuo karaliaus Mindaugo ir kitų valdovų, į kuriuos įsipainioję dažnai prarandam klausytojus ir taip neprieinam prie Nepriklausomos Lietuvos ir jos pasiekimų iki pat mokyklos baigimo.

Esam įsimylėję senovę, senus metodus ir nenorim su tuo skirtis. Skęstam praeties garbinime, o užmirštame šios dienos literatūrą, meną, kūrėjų vardus,

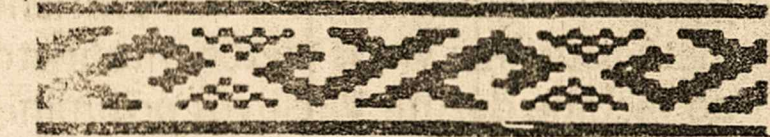
— žodžiu įrodymus, kad tebesam gyva, kvėpuojanti ir ateitį kurianti tauta į kurį kraštą bebūtume nusidanginę. Tas viskas gerai, bet pagalvokim apie graikų tautą, kur ji buvo benueinanti, begarbinė, dama praeiti, ir sulyginokime juos su žydų tauta, kuri mokėjo išlaikyti savo identitetą per du tūkstančius metų.

Ką šiais keliais žodžiais dar syki noriu pasakyti, tai kad jau mokykloje tautinio išdidumo svarba turi būti skiepijama ir statoma pirmoje vietoje. Mes tebeturime stiprias organizacijas, Lituanistikos katedrą, spaudą, sales ir renginius. Mes gyvenam dabar, tai ir pradėkim nuo dabarties. O kai sužadinsim susidomėjimą, palaipsniui pereikim į senovę. Ji didinga ir pagaunanti vaizduotė, bet pirmiausia ji turi būti pajusta, kaip sava.

STIPENDIJŲ FONDAS

Kanadoje Aleksas ir Teodora Kojelaičiai jau daug metų, kai kasmet įneša į Kanados Lietuvių Fondą po 5,000 ir daugiau dol., iš daugumos tų įnašų sudaryti stipendijų fondą. Jų pasižadėjimas yra įnešti iki 100,000 dol. ir iš tos sumos palūkanų mokėti stipendijas. Tų įnašų dėka jau aštuoneri metai iš to fondo duodamos stipendijos studentams ar siekiantiems aukštesnio mokslo laipsnio, lankantiems Vasario 16 gimnaziją ar lituanistikos seminarus. Stipendijoms gauti pirmenybė teikiama pasireiškiantiems bet kokioje lietuviškoje veikloje. Be to, iš to fondo mokamos premijos studentams, parašiusiems profesoriui kokį rašto darbą iš lituanistikos. Fondo adresas: KLF A. ir T. Kojelaičių stipendijų fondas, 1573 Bloor St. W., Toronto, Ont., M6P 1A6 Canada.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ, LIETUVOS PRENUMERATA, tai išrasyti čekį Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

FESTA DA PRIMAVERA

Contamos com a presença da nossa juventude na Festa da Primavera, a ser realizada na Estância Lituânica, no próximo dia 11 de outubro. Três candidatas já se acham inscritas para o Concurso de Miss Lituânica 1987. São elas:

Claudia Cecilia Daniel

Daria Grigonis

Claudia Lucia Sajevičius Urtiza

Cada uma delas pertence a um grupo de danças: Nemunas, Aušra e Rūtelė. Portanto, Você que é componente de um dos grupos, compareça para torcer pela sua candidata. Esperamos organizar uma festa alegre e divertida. Até lá.

Bendruomenė

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
 CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
 MODAS

Rua Solon, 773
 CEP 01127

Fona: 221-6377
 São Paulo — Capital

Bom Retiro

Magdalena Vinkšnaitienė

EKSKURSIJA Į LIETUVĄ

(tęsinys iš "ML" Nr.37)

Varšuvos aerosuoste judėjimas didelis, bet trūksta erdvės ir moderniškesnių įrengimų.

Apsistojome viešbutyje "Orbi".

Po pietų Intouristo dėka turėjome progą pažinti Varšuvos miestą, kuris yra Lenkijos sostinė ir turi virš milijono gyventojų.

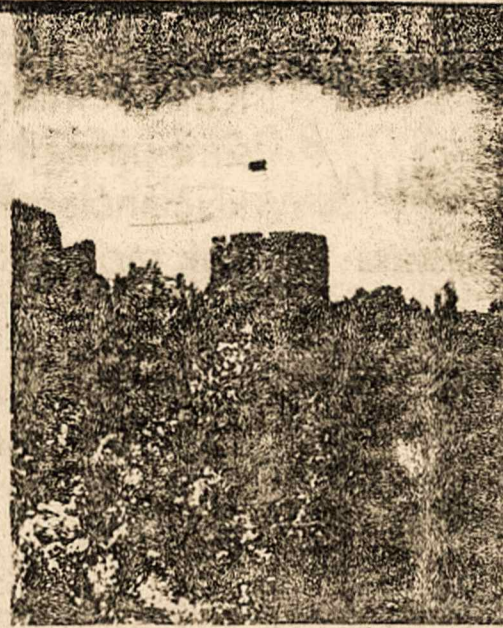
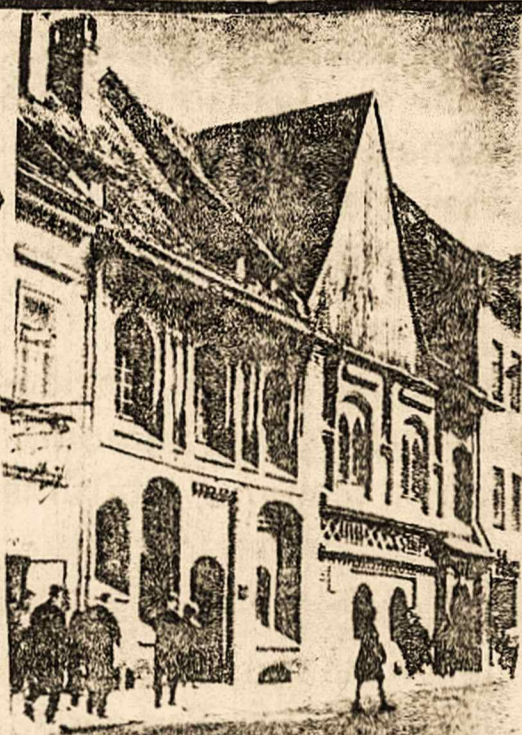
Antrojo pasaulinio karo metu Varšuva labai nukentėjo nuo bombų ir gaisrų. Beliko tik apie 15% karo nepaliestų pastatų. Buvo net svarstoma miestą statyti kitoje vietoje, bet nutarta atstatyti iš griuvėsių senąjį, kas užtruko 15 metų.

Varšuva yra ne tik krašto sostinė, bet ir kultūrinio, ir ekonominio gyvenimo, ir švietimo centras. Veikia čia 14 aukštųjų mokyklų, 15 muziejų, 16 teatrų, keli sporto stadionai ir t.t.

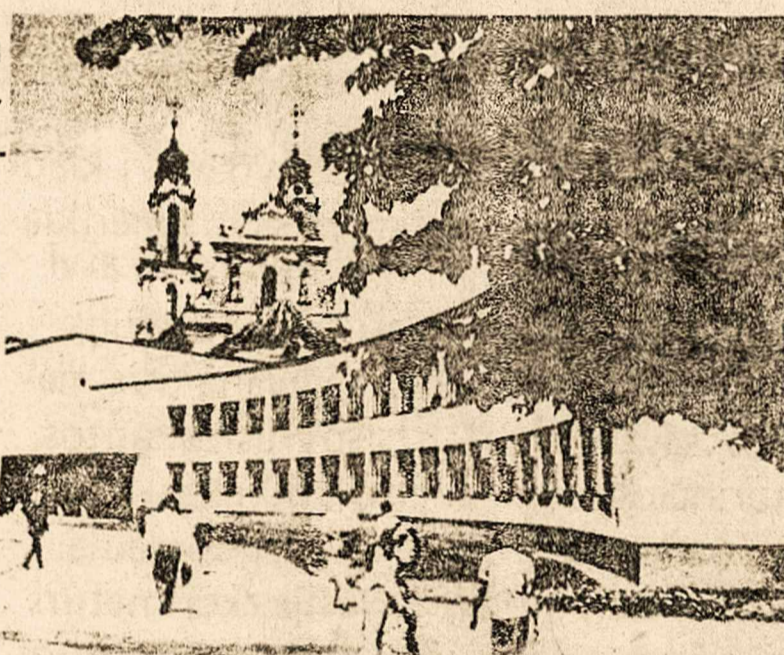
Pažinome Varšuvos senamiestį. Matėme didingus karalių rūmus, (iš naujo atstatytus) Zigmantui II-jam, Kopernikui, Adomui Mickevičiui, Copin'ui ir kitiems įžymiems asmenims paminklas ir daug bažnyčių. Gražūs parkai ir plačios, ilgos avenidos, (pv. viena turi 7 km., kita 10 km.).

Mes, lietuviai, Varšuvą minime dar ir todėl, kad praėjusiame šitmetį ir šio šimtmečio pradžioje ten mokėsi nemažas būrys lietuvių studentų, kurie turėjo savo draugijų, informacijų biurą, savišalpos draugiją ir chorą. Prie studentų jungėsi taip pat ten gyvenančių lietuvių šeimų jaunimas. Varšuvoje baigė mokslus dr. Vincas Kudirka, skulptorius Petras Rimšas, teisininkas Juozas Kasakaitis, dr. Jonas Delininkaitis ir daug kitų.

Sugrįžę į viešbutį "Orbi", vakarieniaujame prie ilgo bendro stalo. Vakarienės metu gauname visi iš vietos Intouristo po medinę dėžutę Varšuvos prisiminimui. O ekskursantė Aldona Valavičienė dar pridėjo visiems po medinį pieštuką, pagražintą lietuviškais motyvais ir su įrašu "Lietuva". Čia pat mūsų ekskursijos vadovas pranešė, kad sekantį rytą 32 asmenys išvyksta traukiniu į Vilnių, o

Vilnius

kiti 12 dar pasiliks Varšuvoje ir į Vilnių atvyks viena diena vėliau.

Važiuojame traukiniu

Greitasis traukinys Varšuvos link Lenino grado pradėjo kelionę anksti rytą, todėl gavome maisto krepšelius dėl pusryčių ir pietų, nes koi pasiekėme Vilnių, užtrukome ištisą dieną.

Kai pavažiavome kelias valandas, traukinys sustojo, nes reikėjo pakeisti vagonų visus ratus. Mat sovietų geležinkelio bėgiai yra kito platumo negu Vakarų Europos. Tai buvo labai ilga ir varginanti procedūra. Darbininkai sunkiai dirbo vasaros kaitroj, o mes juos stebėjome pro langus ir tarpusavy komentavome, kad tą reikala šiais atominio amžiaus laikais reikėtų tvarkyti kaip nors praktiškiau ir moderniškiau.

O kada traukinys pagaliau vėl ėmė riedėti, tai tuojau prisistatė įvairūs uniformuoti valdžios pareigūnai patikrinimui mūsų dokumentų, bagažų, pinigų ir t.t. Atmosfera vagonė pasidarė labai nejauki, ypač kad beveik visi nemokėjome jų kalbos. Negalima vežtis jokios literatūros, bukso, perlų nei rublių.

Vilniuje laukia giminės

Traukinys Vilniaus geležinkelio stotį pasiekė 9 val. vakaro. Buvo dar aiški dienos šviesa, nes dabar Lietuvoje yra įvestas Maskvos laikas, t.y. 2 valandas pirmyn.

Pro vagonų langus pamatėme perone minią žmonių, kurių dauguma laikė rankose įvairizžiedes gėles, kiti plačias juostas su įvairiais įrašais: "Sveikiname", "Vilnius", "Lietuva" ir pan. Kai kas turėjo net braškių pintinėles. Tai vis giminės, suvažiavę iš įvairių Lietuvos vietovių pasitikti iš tolimos Brazilijos atvykstančių savo artimųjų.

Pirmiausia išūmėme į peroną visus mūsų čemodanus, o paskuo puolėmės sveikintis su giminėmis. Daug kas šluostėsi džiaugsmo ašaras... Bet buvo ir tokių ekskursantų, kurių niekas neatvyko pasitikti. Tur būt laiškai pavėlavo... Iš perono pamažu žingsniavome visi, kartu su giminėmis, iki Intouristo autobuso, kuris jau laukė mus nuvežti į viešbutį "Lietuva". Tat giminėms beliko tik tai mums tolstantiems pamojuoti.

(bus daugiau).

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Motiejus BALTRUŠIS	Cz.500,00
Vacys PUTVINSKIS	Cz.500,00
Julia Joteikaitė GALVÃO	Cz.550,00
Salomeja NARUŠIENĖ	Cz.400,00
Lionginas GAIGALAS	Cz.500,00

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS - Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

COMERCIAL SUEZKAS LTDA.

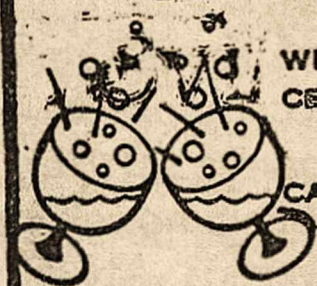
BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manalás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVOS KRIKŠTO JUBILIEJŲ BEGARSINANT

Sekmadienį, rugsėjo 20, kelios mūsų tautietės iš V. Zelinos ir Alto da Moóca, vadovaujamos kun. P. Urbaičio, lankėsi Bom Retiro Marijos Kriščionių Pagalbininkės parapijoje. Lankymosi tikslas — priminti Lietuvos Kriško Jubiliejų ir prašyti maldų už kankinę Lietuvą ir jos Bažnyčią. Šiam tikslui, per dvejas šv. Mišias buvo dalijami lapeliai prie bažnyčios durų. Kiti lapeliai buvo paduoti šv. Agnietės vardo kolegijai, kurią veda seselės salezietės. Nebuvo aplenkta nei šv. Eduardo parapija, kurioj aktyviai reiškiasi kaip uoli katekistė kalėjimuose ir jos pačios namuose, Ona Rudžiūtė.

Atlikusios misiją, buvo pakviestos pietums pas visuomet svetingą, žinomą modistę, Zosę Misiukaite. Per šeimyniškas vaišes netrūko ir mums įprastų dainų dainelių.

Grįždamos link Mookos ir V. Zelinos, dar užsuko į Švč. Jėzaus Širdies licejų Campos Eliseos ir šv. Januarijaus parapiją su jos didingu, italių suruoštu, metiniu kermošiu.

GRAŽIOS KRIKŠTYNOS

Ivani Popic ir Maurycio Bendoraičių šeima didėja. Po pirmos dukrėlės Dainutės, kovo 20 dieną susilaukė ir berniuko, kurį pavadino Petro vardu. Tai tikriausia prosenelio Petro Šimonio pagerbimui ir prisiminimui.

Praeitą sekmadienį, rugsėjo 27 d. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje buvo krikštynos su mišiom. Mišias laikė ir krikšto apeigas atliko kun. Petras Rukšys. Krikšto tėvais buvo Petruko pusbrolis ir pusseserė Larissa Spadari Popic. Krikšto tėvai, nors jauni, bet ponios Emilijos Bendoraitienės gerai paruošti ir, atrodo, atsakomingi. Cerimonijas filmavo Petruko dėdės Nestoras ir Paulius. Geras tas vaizdajuosčių išradimas: prieš piet filmavo, o po piet, per šeimynišką subuvimą Emilijos ir Liudo Bendoraičių namuose, jau galėjom viską pamatyti. Šeimai, o ypač pakrikštytajam Petrukui, liks gražus įfilmuotas prisiminimas. Sveikiname mūsų naują parapietį ir kriščionį Petruką, o taip pat tėvelius Ivani ir Maurytį Bendoraičius už tokį gražų prieauglį.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

SOLIDARUMO MOKETIS BLB-nei

Nevisi mūsų kolonijos tautiečiai įvertina Bendruomenės reikšmę, jos pareigą mus atstovauti ir kiek galima, stengtis, kas būtų išlaikyta lietuvybė šiame krašte.

Bendruomenei tenka rengti paminėjimus, rūpintis lietuviška mokyklėle, remti mūsų jaunimo veiklą ir išlaikyti mūsų vasarvietę Lituania.

Kiekvienai organizacijai veikti reikalinga finansinių pajėgų. Kai mes paimam į rankas bet kokį Amerikos ar Kanados laikraštį ar žurnalą, randame ilgą sąrašą aukotojų, kurie remia lietuviškas organizacijas ir išlaiko jų veikimą. Mes, Pietų Amerikos lietuviai, nesame pripratę aukoti; ir tik mažas nuosimtis mūsų tautiečių prisideda prie mūsų Bendruomenės ir kitų organizacijų išlaikymo. Dėlto mūsų veikimas yra per silpnas, nes neturime išgalės daugiau ką padaryti.

Kaip tik dabar atsirado reikalas daugiau kreiptis į tautiečius, nes daug padėjo Lituaniškos išlaidos. Turime remontuoti pikniko namą Lituaniškoje ir padaryti naujus įrengimus, kad daugiau jaunimo ir Lituaniškos sklypininkų galėtų juo naudotis. Be to, reikėtų cimentuoti krepšinio sporto aikštę, skirtą jaunimui. Tuomet reikalingas laišku į mūsų tautiečius, panaudodami "Mūsų Lietuvos" kartoteką, prašydami, kad susimokėtų solidarumo mokesčių. Tai kiekvieno lietuvių tautinė pareiga, numatyta Lietuvių Chartoj. Tai labai mažas mokesčių, Cz.100,00 metams, kas reiškia Cz.8,33 mėnesiui, tik Cz.0,27 dienai. Tai niekis, palyginant, kad aukotojas turės teisę gauti gausiai iliustruotą žurnalą "Pasaulio Lietuvi", kurio prenumerata yra Us\$12,00 mėnesius. Tikimės, kad tautiečiai, kurie dar nesimokėjo šio solidarumo mokesčio, nedelsiant jį įmokės. Jei kas dar nebuvęs Lituaniškoje, galės ją aplankyti spalio 11 dieną, kada rengiame ten Pavasario Šventę.

Galim pasidžiaugti, kad yra susipratusių lietuvių, kurie gerai suprato mūsų reikalą ir dosniai aukojo po Cz\$.1.000,00, keli po Cz\$.500,00, kiti kiek mažiau. Aukojo ne tik lietuviai iš S. Paulo, bet ir

interioro, Urugvajaus, Marilios ir kitų miestų. Ačiū jums visiems. Jūs mus paraginat daugiau stengtis ir dirbti lietuvybės labui.

Seka sąrašas visų aukotojų ir solidarumo mokesčio įnešėjų:

Stasys G. Remenčius	1.000,00
Gražvydas Bačelis	1.000,00
Vytautas Buslius (Urugvajus)	1.000,00
Ruta Šlepetys	1.000,00
Albino Budrevičius (Sto. André)	600,00
Estanislau Meliūnas	500,00
Edvardas Umaras	500,00
Danutė S. Grunauer	500,00
Kęstutis Draugelis	500,00
Mečys Paleckis Jr.	500,00
Evaldas H. Remenčius	500,00
Jonas Jakatanvisky	300,00
Antanas Goiskis	100,00
Emilija Šliktienė	100,00
Aleksandras Valavičius	100,00
Henrikas Valavičius	100,00
Andrius Valavičius	100,00
Aleksandras Bumblis	150,00
Jonas Šermukšnis	100,00
Jonas Lisauskas	100,00
Jonas Bratkauskis	100,00
Roberto Bratkauskis	100,00
Bruno Mečelis	100,00
Vicente V. Banys	100,00
Jorge Garško	200,00
Jonas Masys	100,00
Kazys Lipas	110,00
Audra Vosylius	200,00
Aloyzas G. Rackevičius	250,00
Antonina Pocius Lauksas	150,00

(seka ateinančiam numerį)

PATIKSLINIMAS

Anksčiau buvo rašyta ML-je, kad šv. Kazimiero parapijoje yra pora ligonių lovų ir ratuotų kėdžių ligoniams. Šiuo metu turime vieną kėdę ir lovą. Reikia vistiek parembėti, kad šie dalykai buvo parapijai paduoti lietuvių ir tik LIETUVIAMS. Taip mes negalime skriausti savuosius reikale ir duoti dalykus kitiems.

NAUJOS RŪŠIES KONKURSAS

Kai kurie skaitytojai klausinėja, kodėl toks konkursas, tokios mažos premijos, kada bus jo terminas? ... Konkurso mecenatas pranešė: 1. Konkurso tikslas yra pasiaiškinti apie daug minimą LIETUVIŠKUMĄ, arba kaip portugališkai vartojamą LITUANIDADE. 2. mažos premijos (daugiau simbolinės), nes tema reikalauja ilgų studijų ar tyrinėjimų, taigi duos mažai darbo. 3. Pasisakymų įteikimo terminas — 7 dienos prieš šių metų SPAUDOS ŠVENTĘ.

Laukiame didelio ML-vos skaitytojų ir neskaitytojų susidomėjimo.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

MŪSŲ ŽINIOS

POPIEŽIUS LAUKIA RAPORTO

Seštadienį, rugsėjo 26, vysk. Dom Luciano karmelitų bažnyčioj, N.Sra. do Carmo, netoli Katedros, įšventino kunigu diakoną Joaquim Guimarães Pedroso. Vyskupas net per apeigas priminė tikintiesiems, kad lankėsi Lietuvoj – "buvau aplankyti Lietuvos Bažnyčios". O zakristijoj kun. Gavėnui, kuris jam įteikė kelias laikraščių iškarpas, pastebėjo, kad tos dienos FOLHA DE S. PAULO dienraščiui pasiuntė trumpą informaciją apie kelionę į Lietuvą. Ir pabrėžė: "Dabar Popiežius laukia išsamaus raporto".

Dom Luciano trumpam pranešime dienraščiui FOLHA atskleidžia faktą, kuris kitur nutylimas, bet kuris mums, lietuviams, itin svarbus: "Praėjusią savaitę turėjau progos aplankyti, kartu su Dom Ivo Lorscheiter, kai kuriuos Sovietų Sąjungos miestus. Tai buvo vykdymas Popiežiaus Jono Pauliaus II troškimo, kad Brazilijos episkopatas išreikštų solidarumą Lietuvos katalikams, švenčiantiems savo evangelizavimo 600 metų jubiliejų". Kad galėtų aplankyti Lietuvą, turėjo būti pakviestas; o pakviesti dvasiškius gali tik Maskvos patriarkatas. "Šis troškimas galėjo būti įgyvendintas, – pastebi Dom Luciano, – tik dėka garbingo Maskvos patriarko Pimeno pakvietimo".

Dom Luciano, vos grįžęs Brazilijon informavo lietuvius apie kelionę (raportas, nurašytas iš juostelės ir išverstas, ruošiamas spaudai lietuvių ir portugalų kalbom). Dabar, rugsėjo 29, išvyko Romon į vyskupų sinodą. Duos reliaciją ir Popiežiui.

Į vyskupų sinodą iš Lietuvos atvyksta arkivysk. L. Pavilionis ir vysk. J. Preikšas.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

DĖMESIO! DĖMESIO!

FILMAS "VILNIUS – 87"

Spalio 18 dieną, sekmadienį 15 val. Sąjungos-Aliança salėje, Rua Lituânia, 67, Moóca, rodysime filmą apie mūsų ekskursiją Vilnius 87.

Prašome visus ekskursantus dalyvauti su savo draugais ir pažįstamais.

ATENÇÃO

Dia 18 de Outubro de 1987, Domingo, às 15 horas, no salão da Aliança-Sajunga, Rua Lituânia, 67, Moóca, será apresentado o filme da nossa viagem VILNIUS 87.

Pedimos comparecimento de todos os participantes da excursão com seus parentes e amigos.

Aleksandras Boguslauskas
Cetemar

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

JURGIS GARSKA

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

PAVASARIO ŠVENTĖ LITUANIKOJE

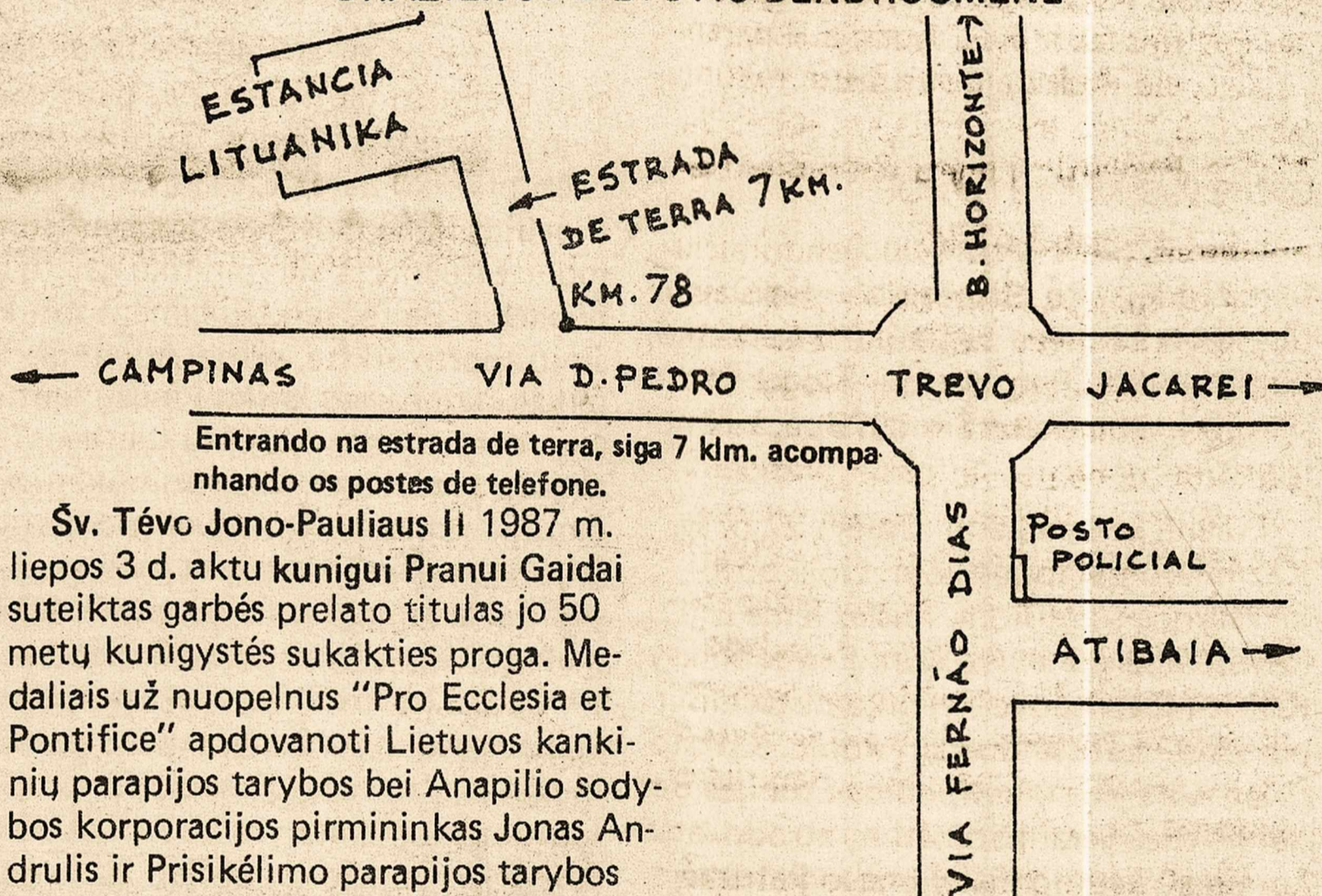
SPALIO (OUTUBRO) 11 DIENA, SEKMADIENI

CHURRASCO, LIETUVIŠKI VALGIAI,
KARALAITĖS RINKIMAI – ŽAIDIMAI

Rezervuokite autobuso vietas pas J. Tatarūną tel.637344
arba pas A. Rudį tel 216.7880

RENGIA

BRAZILIJOS LIETUVIU BENDRUOMENE

Šv. Tėvo Jono-Pauliaus II 1987 m. liepos 3 d. aktu kunigui Pranui Gidai suteiktas garbės prelato titulas jo 50 metų kunigystės sukakties proga. Medaliais už nuopelnus "Pro Ecclesia et Pontifice" apdovanoti Lietuvos kankinių parapijos tarybos bei Anapilio sodybos korporacijos pirmininkas Jonas Andriulis ir Prisikėlimo parapijos tarybos pirmininkas bei Kanados lietuvių katalikų centro pirmininkas Vytautas Taseckas.

SPALIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 01/10 – Antanas Golskis
- 02/10 – Sergio Pratali
- 09/10 – Adelia M. Godliauskas
- 10/10 – Antonio B. Butvinskas
- 10/10 – Maria Tereza Butvinskas
- 12/10 – Ana Mikšas
- 15/10 – Jonas Valavičius
- 17/10 – Estanislau Victor Žutautas
- 19/10 – Gisele Maria Šiaulys
- 22/10 – Elizabete Vazgauskas
- 23/10 – Bronius Šukevičius
- 25/10 – Algirdas Baužys
- 31/10 – Edward J. Žvingila

Sajungos - Aliança
Valdyba